

I Circus.

I Circus rundt Akerben gaaer
Fra Syden og til Norden,
Kun Nattens Stjerne stille staaer,
Men rundt gaaer hele Jorden.

Dg Livet gaaer, det dagligdags,
(Krebsløbet er det samme)
Med Syster af eensformet Slags
Foruden Aandens Flamme.

Dg rundt det gaaer, og rundt igjen,
Man puster og man stønner,
Til Graven, Livets bedste Ven,
Uro med No belønner.

— Moral: Gaaer Du til Kænz som Gjest,
Forgabet i Dresjuren,
Hust, Du er selv en Circushest,
Som har forgjæmt Naturen!

H. S. R.

Badstrup Ruin i Uggeløse Sogn.

Hvor nær end Farum ligger ved Hovedstaden hører det dog, selv i den smukke Aarstid, til Sjældenhederne, at denne Egn besøges af Stadens Beboere, og dog frembyder den saa

rigt og smilende et Landskab, som faa af Danmarks øvrige Egne. Store fisserige Søer afveje her med Bakker og Dale, bevoxede med Skov eller bedækkede med frugtbare Agre; sjældent ere disse gjorte til Gjenstand for Beskrivers Pen og endnu sjældnere have de tjent Konfirmeren til Forbillede.

Fra denne Egn give vi idag et Prospect af en ved Badstrup Sø paa en Banke malerisk beliggende Ruin, kaldet Badstrup Steenhuus, om hvis Oprindelse og øvrige Skæbne ingen Beretninger findes. Sandsynligvis hidrører den fra den ældre Middelalder, dengang Slangstrup var Kjøbstad og hele denne Egn indtog en vigtigere Plads i Historien end nuomstunder. Den har maaffee været et fast Herresæde og kneiset i sin Belmagt paa samme Tid som det nærliggende „Borre Slot“, af hvilket der findes Spor ved Langsøen, men hvis Historie forresten er indhyllet i samme Mørke. Alt hvad der nu er tilbage af Badstrup Steenhuus er den murede Grundvoib af et firkantet Taarn, der er indlemmet blandt de af Regjeringen fredede Mindesmærker.

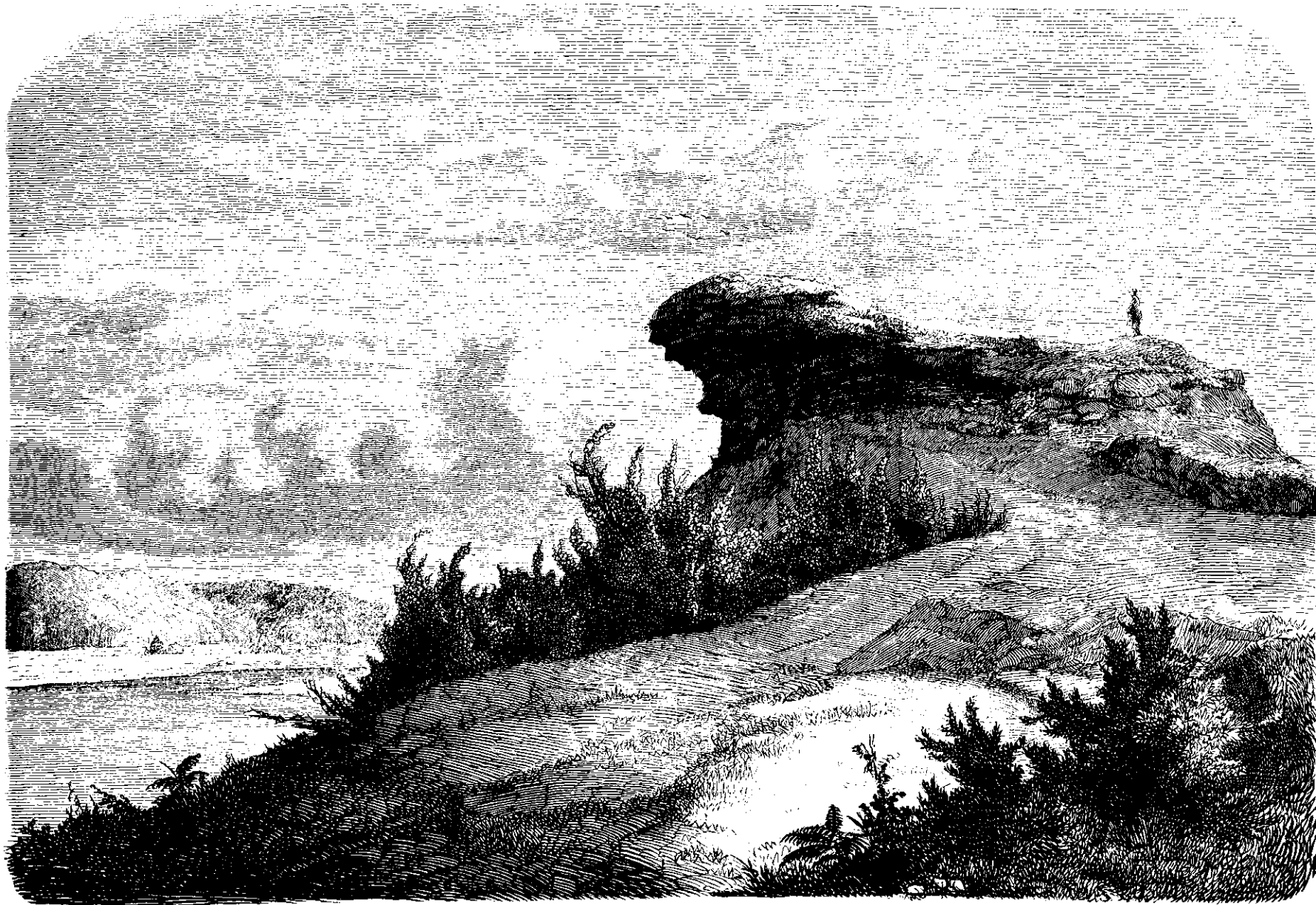
Kong Carl den 12tes Dødsmaade.

Det er en bekendt Sag, at der indtil den nyeste Tid har hersket nogen Uvisshed om, hvorvidt Carl den 12te, da han Natten til den 12te Decbr. 1718 faldt under Fæstningen Frederiksteens Mure, var bleven truffen af et Skud fra Fæst-

ningen, eller om han blev Offer for et Snigmord. Dette foranledigede den svenske Historieforfatter, Professor Fryxell til ifjor at andrage paa en gjentagen Undersøgelse af Kongens Lig; det er om denne, der blev foretaget Onsdagen den 31te Aug. 1859, at der her skal meddeles noget Nærmere, tillige med en Afbildning af Kongens Hoved.

Prof. Fryxell indledede Handlingen med disse Ord:

„Kong Carl den 12tes Dødsmaade har længe været Gjenstand for forskjellige Gissninger og Antagelser. Aarsagen hertil turde blandt andet være den, at man kun havde ufuldstændig Kundskab om det dræbende Saars Beskaffenhed. Det er nemlig hidtil ikke lykkedes at finde Spor af nogen samtidig videnskabelig Undersøgelse, hvilken maaffee dengang blev anseet for unødvendig, da man antog det for afgjort, at Kongen var faldet for en fjendtlig Kugle fra den belejrede Fæstning. Men i Strid hermed opstod snart den ene Gissning, den ene Fortælling efter den anden; undertiden med et saadant Skin af Sandhed, at endog udmærkede Historieforfattere bleve ledede til meget forskjellige Anskuelser. Aar 1746 blev der vel foretaget en Besigtigelse af det kongelige Lig, men ikke med nogen for den historiske Afgjørelse tilstrækkelig Fuldstændighed. Uagtet et senere, i mange Henseender vellykket Forsøg paa i denne Sag at befrie den svenske Nation for Mistanken om et Kongemord, staae dog endnu flere for Sandhedens Afgjørelse vigtige Spørgsmaal ubesva-

Badstrup Ruin i Uggeløse Sogn.

rede, f. Ex. om det dræbende Skud kom fra højre eller venstre Side; i hvilken Retning det gik igennem Hovedet; af hvilken Form og Beskaffenhed selve Projectilet var; hvorvidt, som et Kugle sagde, toende Kugler vare trængte ind, og hvorvidt nogen af dem endnu fandtes i Hovedet, og altsaa kunde give nogen Oplysning. Det er for at afgjøre disse og andre vigtige Punkter, at en ny Undersøgelse af Kong Carl den 12tes Lig vil finde Sted."

Protokollen, der var optaget ved den ovennævnte Undersøgelse, i Aaret 1746, blev derpaa oplæst og læst saaledes:

„Aar 1746, den 12te Juli, Kl. imellem 5 og 6 om Morgenen, gik Undertegnede ned i den saakaldte Carolinske eller Pfaltziske Grav i Graamunkes eller Ribberholms-Kirken her i Stockholm, og tode Hs. Maj. Kong Carl den 12tes Kiste aabne. Vi fandt da denne tilligemed Legemet i følgende Tilstand og Orden:

En Madrats af hvidt Lærred, opfyldt med aromatiske Urter laae over Kongens Hoved; derunder og nærmest til Ansigtet et Tørklæde. Hovedet var blottet og uden Hue, men istedet derfor omgivet med en Laurbærkrands. Haaret var aldeles usforandret, af en ganske luebrun Farve, langt som en Lillefinger, lige opstrøget paa begge Sider, men Isfen og den øvre Deel af Hovedet faldede. Paa højre Side, lige nedenfor Tindingen fandtes et Stykke Plaster saa stærkt

fastheftet, at man kun med Møie kunde tage det af; under det saaes og kendtes en aflang Nabning, paa tværs helbende nedad og bagtil paa Hovedet, af 7 Liniers Længde og to Liniers Brede; paa venstre Side, under et lignende Plaster, var hele Tindingen bortrevet, og Kanterne af Benet saaledes danne, at Skuddet nødvendigvis maa være gaaet ud derigennem. Iøvrigt var Ansigtet jevnt sammensat, Munden noget aaben og nogle Tænder synlige. Under Hovedet vare flere hvide Lærredshynder opfyldte med ovennævnte Krydderier. Paa Siderne og paa Armene laae lange hvide Poser, paa samme Maade fyldte. Armene laang ud med Kroppen, Hænderne lagte imod hinanden og bedækkede med hvide Skindhandsker. Skjorten af grovt Løi og Ligklædet af hollandsk Lærred."

Efterat derpaa Kongens Kiste var aabnet og der af de tilforordnede Læger, Professorene Keynius og Santesson og Livlægen B. Lundberg, var foretaget en meget nøiagtig Undersøgelse af Hovedet og de det tilføiede Beskaffelser, samt af dets Indhold, bragtes Alt i den samme Orden som tidligere; og herved fandtes paa venstre Side af Liget, ved Fodderne, en lille broderet Pose af blaa Silke, i hvilken laae, ligeledes indsvøbt i Silke, en mindre Knogle, som erkjendtes at være et af Fodens Been; det formodedes at være et af de Smaa-been, som man vidste vare under Suppurationen udtagne af

Kongens Fod efter det Saar, han erholdt ved Besæiringen af Pultava. Kisten tillækkedes derpaa og nedførtes i Særkøbenhavn.

Det af de nævnte Læger som Resultat af Undersøgelsen afgivne Skjøn lød saaledes:

a. Saaret har været siebliffelig dræbende, og er frembragt ved et Skydevaaben. b. Skuddet er gaaet ind paa venstre Side ved den ydre Rand af Diehulen, derfra er det i en paa det Nærmeste horisontal Retning gaaet gjennem Hjerneskalens Huldhed straaet bagtil Egnen foran det høire Ore, og er gaaet ud der. Har Skudcanalen muligen haft nogen Afvigelse fra den horisontale Retning, saa synes denne, at domme efter Craniets Beskaffelser, at have bestaaet i en Hældning mod Udgangsaaeningen, saaledes antyden, at Skuddet er blevet affyret fra et Punkt, der laae høiere end det, hvorpaa Kongen befandt sig, da han blev truffet. c. Hvad Formen og Beskaffenheden af det dræbende Projectil angaaer, kan derom Intet siges med Bestemthed. Sandsynligvis har det dog været en Muffet- eller Kardæst-Kugle; muligen, endstjændt mindre rimeligt formodedt Formen af Hullet i de bløde Dele paa højre Side, et Stykke Straa eller en Graanaftump. I begge sidstnævnte Tilfælde har dog Projectilet haft en ibetmindste ligesaa stor Diameter, som en af de nævnte Kugler. d. Har Projectilet været en Kugle eller et Stykke Straa, maa Skuddet være blevet affyret paa saa